

I. A Krisztustól kapott Ige

1. Mi a jelentősége annak, hogy Jézus az Atyától származó Igét nekünk adja?

- Ésaías azt mondja Istenről, hogy az Ő szava, az Ige, nem mérhető össze az emberi szóval, a kettő között lényeges különbség van.
- *„Az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem” Ésa. 55,11.*
- Az Atyától való Ige olyan erőt képvisel, amely képes a bűnös embert megváltoztatni és Istennel élő kapcsolatba hozni.
 - Az isteni szóban, az Igében ugyanis isteni hatalom nyilatkozik meg, teremtő erővel bír, ezért mondja a zsoltáros: *„Az Úr szavára lettek az egek... Mert Ő szólt, és meglett, Ő parancsolt és előállott” Zsolt. 33,6; 9.*
 - Másrészt az Istentől ihletett írás, vagyis az Ige az újjáteremtő folyamatában is *„elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” Zsid. 4,12.*
 - Pál apostol még azt is elmondja Isten Igéjéről, hogy *„hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” II. Tim. 3,16-17.*
- Ezért akarja Jézus nekünk adni, hogy az újjáteremtő erejével működni tudjon bennünk, mert csak így válhatunk Isten fiaivá. **Jn. 1,12.**

2. Miért nevezi Jézus a tanítványainak adott Igét az Atyától való Igének?

- Mert az isteni személyek közötti feladat szétosztásban ekkor az Atya feladatát képezi a megváltási terv beteljesedésének irányítása, és az Istenség képvisellete.
- János apostol is ilyen értelemben írja azt a Jelenések könyvében, hogy a kapott látomásai *„Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten” Jel. 1,1/a.*
- Azért kellett az Atyától kapnia az Igét, a teremteni képes szót, mert Neki ember Fiaként kellett itt élni közöttünk.
 - A Betlehemben megszületett kis gyermek ugyanis még nem volt birtokában az isteni képességeinek, ezért még nem tudta azokat alkalmazni és használni.
 - Majd csak később, a növekedésével arányban jutott el arra a felismerésre, ami Őt mássá tette, mint a többi ember, majd azoknak a megismerésére, amiket az Atya biztosított és adott Neki a küldetése végzéséhez.
- Mivel Jézus azért jött, hogy ember Fiaként éljen itt közöttünk, ezért ahogy az emberi testét is isteni teremtés által kapta, úgy az istenségéhez kapcsolódó képességeket is az Atyától kapta. **Zsid. 10,5.**
 - *„Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában” Jn. 5,26.*

- „**És hatalmat ada néki az ítélettételre is, mivelhogy embernek fia**”. Jn. 5,27.
 - „*Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta*”. Jn. 5,22.
- **Így adta a Fiúnak az Igét is, amely Jézus szájából hatalommal szólalt meg**, ezért tudott úgy tanítani: „*mint akinek hatalma van*”. Mt. 7,29.
- **Jézus tetteiben is megnyilatkozott isteni hatalma**, szavára a beteg test egészséges lett, a halott feltámadt, a természeti erők engedelmeskedtek neki.
 - Lázár feltámasztásakor „**Krisztus teljesen megmutatta hatalmát a halál és a sír felett**.” (JÉ 452,1.)
 - A viharzó tengernek is csak parancsolt, és az engedelmeskedett: „*monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség*”. Mk. 4,39.
 - „**Krisztus minden csodája istenségének egy-egy jele volt**.” (JÉ 342,2.)
 - „*Nem másra, mint teremtő erőre van szükség a bomló test egészségének helyreállításához. Az a hang, amely életre szólította a föld porából teremtett embert, ugyanaz adott életet a haldokló gutaütöttek is. Ő, aki a teremtéskor „szólt és meglett”, aki „parancsolt és előállott” (Zsolt 33:9). Az Ő szava adott életet a bűneiben és vétkeiben holt léleknek is. A test meggyógyítása annak az erőnek a bizonyítéka, mely megújította a szívet. Krisztus megparancsolta a gutaütöttek, hogy keljen fel és menjen, „hogy [...] megtudjátok - mondta -, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani” (Mk 2:10).*” (JÉ 218,3.)

3. Más tanításaiban hogyan nyilatkozott Jézus az Igéről, vagyis arról a beszédről, amit a tanítványainak adott?

- „*A beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet*”. Ján. 6,63.
- „*A mag az Isten beszéde*”, vagyis aki befogadja magába, abban élni kezd, növekedésnek indul, és gyümölcsöt fog teremni. Lk. 8,11.
- „*Aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre*”. Jn. 5,24.
 - Ezért „*akié a Fiú, azé az élet: akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban*”. I. Ján. 5,12.
- „*Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát*”. Mt. 7,24.
 - Aki nem váltja át magában a hallott és befogadott Igét cselekvésre, abban az emberben egy idő után el fog halni az isteni mag.

4. Milyen kijelentéseket találhatunk az apostolok írásaiban arról az Igéről, amit Jézus adott a tanítványainak?

- Amikor a 70 tanítvány elhagyta Jézust, akkor Jézus kérdésére Péter úgy nyilatkozott: „*Uram, kihez mehetnének? Örök életnek beszéde van te nálad*”. Jn. 6,58.

- Isten leghatalmasabb műve világunkban az, amit az emberi szívekben végez el, – ezért mondd el minél több embernek, hogy miként teremtette újjá szívedet, hogyan lettél szabaddá a régi bűneidből és megkötöttségeidből.

5. Mitől és hogyan válhatunk alkalmassá arra, hogy eredményesen elvégezhessük a ránk bízott küldetésünket?

- Egy nagyon fontos törvényszerűséget kell ismernünk, ami az Istennel való személyes kapcsolatunknak a természetes következménye kell legyen.
- Ésaiás próféta történetéből ismerhetjük meg, hogy Isten közelében mindenki rádöbben a saját bűnös lényének méltatlanságára.
- „**Isten porba hullatja az ember dicsőségét, és elvégzi az emberért azt, amire neki nincs ereje, hogy a saját érdekében megtegye**.” (RaH. 1902. szept. 16.)
- Ezért vitte a szeráf az oltárról való paraszat a prófétához, és amikor érintette az ajkait vele, akkor ennek következményeként változás történt.
- „*Ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett*”. Ésa. 6,7.
- Amíg Ésaiás nem tudta, hogy mi fog vele történni ott a templomban, addig nekünk céltudatosan kell készülnünk arra, hogy Isten tüze érintse ajkunka, mert Isten nekünk is biztosít egy lehetőséget.
- „**Amikor alázatos imával Isten elé borulunk, az oltárról vett tüzes parázzsal érinti és szenteli meg ajkunkat, hogy a Biblia igazságait tudjuk továbbadni az embereknek**.” (7.Test. 256,2.)

6. Van-e rajtunk valamilyen felelősség azzal kapcsolatban, hogy Jézus továbbadta nekünk az Atyától való Igét?

- Krisztus beszédének a bennünk lakozása olyan felelősségteljes feladatot ruház ránk, amely alól senki sem kap felmentést.
- Pál apostol azt mondja: „*...tanítván és intvén egymást zsoltórokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel*”.
- Vagyis azt a krisztusi beszédet és tanítást, amit megismertél és befogadtál, tovább kell adnod azoknak, akiknek szükségük van rá a környezettedben.
 - Az egyik embernek **tanításra** van szüksége, mert még nem ismeri, vagy nem jól ismeri, esetleg nem eléggé ismeri az Isten evangéliumát.
 - A másiknak viszont már **intésre** van szüksége, mert erőtelenné vált a kísértésben, vagy éppen a lelki látása gyengült meg, és a tisztánlátáshoz van szüksége a te segítségedre.
 - Másokkal pedig lelki síkon kell együtt örülni, **zsoltórokkal és lelki énekekkel** együtt magasztalni az Isten végtelen kegyelmét.
- Nagyon fontos viszont az, hogy mindenkinek legyenek **saját zsoltórai**, és azokat mondja el, azok a tapasztalatai fakadjanak fel a lelkéből dicsőítésként, amelyeket személyesen ő élt át Istennel.

- Jézus „Csakis azoknak nyújt világosságot, **akik keresik azt, és akik örömmel fogadják szent Igéjéből a világosságnak minden sugarát.** Isten ezeken az embereken keresztül fogja kinyilatkoztatni azt a fényt és hatalmat, amely majd az egész Földet beragyogja dicsőségével.” (Test. 5. 729,2.)
- „Kik fogják a világot inteni, kik fogják azt egy jobb útra tanítani, ha nem azok, **akiknek nagy világosságuk van, s azáltal megszentelődtek,** és most ragyogtatják a világosságukat, hogy mások is lássák az ő jócselekedeteiket, és dicsőítsék az Istent.” (Test. 5. 278,2.)
- Krisztus beszédének bennünk lakozása azt is jelenti, hogy örömmel és boldogan beszélünk róla másoknak.
- Legyen Pál apostol szavai szerint: „Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van, azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk”. **Róm. 10,8.**

3. Milyen legyen a minősége annak küldetésnek, amit Jézus bízott ránk?

- Pál apostolon keresztül mondja el Jézus nekünk ennek a lényegét, amelyben egy különleges módon végezhető feladatot bíz ránk.
- „Krisztusban, az ő ismeretének illatját jelenti meg minden helyen mi általunk. Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között”. **II. Kor. 2,14-15.**
- „Krisztusért járván tehát követségben, **mintha Isten kérne mi általunk**”. **II. Kor. 5,20.**
- A jó illatot szívesen szívják magukba az emberek, amíg a rossz szag elől elfordulnak, még az orrukát is befogják.
- Ahogy a jó illat a levegő közvetítésével hatol be a szervezetünk belsejébe és megérint bennünket, akként szeretné Krisztus a Szentlélek közvetítésével a mi bizonyágtételünkben elhangzó üzenettel érinteni más emberek szívét.
- Az illat természetéhez tartozik, hogy mindig láthatatlan marad, mert rendeltetése szerint a forráshoz kell vezesse azokat, akik felfigyeltek rá.
- Ahogy a virág csak a fejlettségének egy bizonyos pontján képes illatot árasztani, úgy kell nekünk is azon igyekeznünk, hogy minél előbb eljussunk a lelki növekedésünkben arra a szintre, amikor képessé válunk Krisztus jó illatát árasztani.

4. Küldetésünk végzése közben hogyan és milyen módon kell továbbadnunk a Jézustól kapott Igét?

- A Gadarénusok földjén meggyógyított embernek azt mondta Jézus, csak azt kell elmondania, hogy „**mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad**”. **Mk. 5,19.**
- Van-e személyesen átélt élményed és tapasztalatod Krisztussal, mit tudsz elmondani Jézusról a környezetekben élő embereknek?
- Péter apostol pedig azt írta a küldetésünk tartalmát illetően: „**hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket**”. **I. Pét. 2,9.**

- „**Mert az Istennek beszéde élő és ható,** és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” **Zsid. 4,12.**
- „**A ki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete**”. **I. Jn. 2,5.**

5. Hogyan kell viszonyulnunk ahhoz az Igéhez, amit Jézus adott nekünk, és milyen hatással tud megnyilatkozni, ha azt mi képviseljük az emberek előtt?

- „**Akinél pedig az én igém van, beszélje az én igémet igazán.** Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja az Úr”. **Jer. 23,28.**
- „**És kinyújtá az Úr az ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én igéimet adom a te szádba!**”. **Jer. 1,9.**
- „**ímé tűzzé teszem az én igémet a te szádban**”. **Jer. 5,14.**
- „**Nem olyan-é az én igém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pőröly?**”. **Jer. 23,29.**

6. Mikor leszünk képesek arra, hogy a Jézustól kapott Ige betöltse általunk az Istentől rendelt feladatát a világban?

- Ha a kapott Ige nem csak a szánkban, a beszédünkben nyilatkozik meg, hanem a szívünkbe fogadás által a tetteinkben is láthatóvá válik.
- Legyen közelvaló hozzád „**a hitnek beszéde**”, vagyis ez legyen a legkedvesebb témád a másokkal való beszélgetésedben. **Róm. 10,8.**
- Krisztus beszédének a befogadása egy többlépcsős fokozatban jut el addig, hogy már meghatározó tényezővé válik az életünkben.
- Először, a megismerés által még csupán **az elménkbe fogadjuk be** Jézus szavait, az Igéből való tanítások közvetítésével.
- Ha pedig a megismerés után már képesek vagyunk bizalmat is előlegezni Jézus szavainak, akkor csodálatos **tapasztalatokat élhetünk át Vele.**
- Ezek az átélt tapasztalatok segítenek abban, hogy az elménkből **tovább engedjük Jézust a szívünkbe is,** és mindazt, amit Ő mond az Igén keresztül.

7. Jézus beszéde, az Atyától kapott Ige, csak az evangéliumban feljegyzett tanításaira korlátozódik, vagy ennél többről van szó?

- Jézus beszéde nemcsak az evangéliumokban feljegyzett tanításaira vonatkozik, hanem az egész Szentírásra.
- A Szentírás bizonyágtétele szerint Jézus volt a szent próféták Istene, aki a kinyilatkoztatásokat kijelentette és átadta a prófétáknak. **Jel. 22,6.** vö. **16.**
- Ebből következően a teljes Szentírásra úgy kell tekintenünk, mint ami „**Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten**”. **Jel. 1,1.**

II. Tanítványok és a világ

1. Hogyan kell érteni Jézusnak azt a kijelentését, hogy a tanítványai nem e világból valók, mivel indokolja, hogy emiatt a világ gyűlöli őket? 14-16. vers

- Jézus szavai szerint a világ felismeri azokat, akik nem közülük valók, mert az övéi a Jézushoz tartozás ismertető jegyeit hordozzák magukon.
 - Jézus szerint ez a körülmény abból adódik, hogy Ő az Igéjét adta az övéinek, ami viszont **megszentelte** az életüket, vagyis **elkülönültté** tette őket, vagyis a megszentelődéstől más emberek lettek. **14. 17. versek**
- Ha már a világ is úgy ítéli meg, hogy Jézus tanítványai nem közülük valók, akkor ez azt jelenti, hogy nem folynak bele és nem vesznek részt olyan dolgokban, ami a világ életét és cselekedeteit jellemzi a mindennapokban.
 - Viselkedés – beszéd tartalma és stílusa – gondolkodásmód – általános megjelenés, öltözet – a szórakozás és kikapcsolódás formái – stb.
- Jézus azzal indokolja a világ gyűlöletét a tanítványaival szemben: „**mivelhogy nem e világból valók, mint ahogy én sem e világból vagyok**”.

2. Kiket értett Jézus a világ alatt, milyen közeghez tartozó emberekre lehet azt mondani, hogy ők a világból valók és a világhoz tartoznak?

- Általában az Isten nélkül élő emberekre szokták alkalmazni ezt a jelzőt, esetleg olyan vallásos emberekre, akik csak a „*kegyesség látszatával*” élik a hitéletüket:
 - Ésaías azt mondja, ez a „*nép csak szájjal közelget hozzám, és csak ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem*”. **Ésa. 29,13.**
- János evangéliumában a „világ” meghatározás elsődlegesen a zsidó népre alkalmazott jelző volt, János „*az övéi*”-t értette e meghatározás alatt, az övéi közül viszont csak azokat, akik „*nem fogadták be Őt*”. **Jn. 1,11.**
 - Jézust senki sem gyűlölte jobban, mint a saját népe közül valók, akik vérét szomjazva küldték Őt a keresztre, a kegyetlen halálba.
- Az övéi közül valók azért tekinthetők a világnak, mert nem fogadták be az Igét.
 - Isten fiaivá ugyanis csak azok válhatnak, akik készek befogadni szívükbe úgy a testté lett Igét, mint az írott Igét. **Jn. 1,11-13.**
- Ilyen értelemben a mi korunk Isten-népe között is vannak olyanok, akik a világhoz tartoznak: – a konkolyok, a balga szüzek, és a gonosz szolgák.
 - Jézusnak az elveszettekről mondott példázat-sorozatából tudjuk, hogy a házban belül (az Egyházon belül) is lehet valaki elveszett állapotban úgy, hogy ezt nem is tudja magáról, mint a drakhma, vagy az otthon maradt testvér.

3. Jézus imádsága szerint hogyan kell viszonyulnunk ahhoz a közeghez, akik a világot jelenítik meg a mi környezetünkben?

- Jézus nem kivenni akar bennünket ebből a közegből, hanem megőrizni akar.
 - Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy nem a tőlük való elkülönülést kell keresnünk, hanem csak azt, hogy ne tudjanak hatni ránk a rossz befolyásukkal.
 - Ezzel Jézus elmarasztalja a szakadár mozgalmak törekvéseit, minden olyan kezdeményezést, amely csak az Egyházból kiszakadva tudja elképzelni, és akarja Isten ügyét fenntartani.

- Jézus szavaiból viszont azt is megérthetjük, hogy az Ige befogadásából következő másságunk miatt gyűlölni fognak azok, akik nem akarják befogadni az Igét.
 - Ha azonban a befogadott Ige meg tudta szentelni az életünket, akkor képesek leszünk szeretni őket is, ezeket az ellenségünké lett embereket. **Mt. 5,44.**
 - Úgy, hogy „*áldjuk őket*”, vagyis jót mondunk róluk másoknak.
 - Úgy, hogy „*jót teszünk azokkal, akik minket gyűlölnek*”.
 - Úgy, hogy „*imádkozunk azokért, akik háborgatnak bennünket*”.

III. Küldetésünk a világban

1. Jézus azt mondja ebben az imájában, hogy úgy küldi el tanítványait a világba, mint ahogy az Atya küldte el Őt erre a világra, – de hogyan küldte el Őt az Atya, mi volt a küldetése? 18. vers

- Jézus nagyon röviden, két szóban foglalta össze a saját küldetését: **megkeresni és megtartani**, az elveszetteket. **Luk. 19,10.**
 - Az evangéliumok feljegyzéseit olvasva ugyanezeket a fogalmakat találjuk meg a tanítványok megbízásával kapcsolatban is.
 - Ennek betöltése nem uniformizálás szinten kell történjen, sokkal inkább a különböző lelki ajándékok alapján mindenki azt végezze el, amire Istenről való felhatalmazást kapott.
- Jézus azért jött, hogy szolgáljon és „*adja az ő életét sokakért váltságul*”. **Mt. 20,28.**
 - Mi nem adhatjuk oda Jézushoz hasonlóan az életünket, de a Jézus melletti szolgálat esetenként tőlünk is olyan önmegtágadást kíván, ami Pál apostol megfogalmazásában olyan, mint egy odaáldozás: „*szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul*”. **Róm. 12,1.**
- Ahogy Jézus eljött közénk a Mennyből, úgy kell nekünk is **elmenni az egész világra**, hogy Jézushoz vezessünk és tanítvánnyá tegyünk minél több embert. **Mt. 28,19.**
- Ez a jézusi küldetés azt is jelenti, hogy **tanítványait sem fogják mindenhol örömmel fogadni**, mint ahogy a Mesterünket, Jézust sem fogadták mindig örömmel és nyitott szívvel.
 - **A jézusi küldetés azonban bizonyos feltételt is szab elénk**, ha eredményesen akarjuk betölteni a küldetésünket.
 - Isten olyan embereket szeretne elküldeni a világba, akik már „*megszabadultak*”, akik már átélték a saját életükben Isten szabadító kegyelmét. **Ésa. 66,19.**
 - Jézus küldetését is az tette eredményessé, hogy az életében megláttak valamit az emberek, amit addig még nem láttak másokban. lásd: **Mt. 5,16.**
- 2. **Mikor és mitől válhatunk alkalmassá a Jézustól kapott küldetésünket betölteni?**
 - Ellen White azt írja ezzel kapcsolatban, hogy a Jézustól kapott Igének meg kell szentelni az életünket, és ezt másoknak is látni kell rajtunk.